

ПРИГЛАШЕНИЕ В ТЕАТР МАЙСТАР-КЛАС

В яслях-саду № 3 г.Ошмяны (заведующая Л.Н. Неверкевич, зам. заведующего по ОД Т.В. Станкевич) всегда царит атмосфера добра, взаимопонимания, чуткого и внимательного отношения к детям. Педагогический коллектив, все сотрудники яслей-сада — это люди, горячо любящие детей.

Воспитанникам здесь тепло, уютно, комфортно, их сердца наполнены радостью, творчеством, вдохновением.

Представляем вашему вниманию мастер-класс музыкального руководителя дошкольного учреждения Валентины Марьяновны Командирчик.

Валентина Марьяновна работает в должности музыкального руководителя 27 лет, имеет I квалификационную категорию. Опытный педагог, с хорошей теоретической подготовкой, она умело применяет свои знания на практике. Совершенствует своё мастерство через изучение новой методической литературы. Творчески

подходит к проблемам дошкольного образования, работает с глубоким пониманием дела, способна внедрить в короткий срок в практику своей работы новое, передовое. Серьёзно готовится к каждому рабочему дню. Глубоко продумывает задачи и цели всех видов деятельности. Этим добивается полноценного, всестороннего развития и воспитания детей, своевременного и качественного усвоения детьми программы. В каждом ребёнке воспитывает личность — личность творческую, одухотворённую.

Валентину Марьяновну отличает умение перевоплощать детей в сказочных героев, творить «умников» и «умниц», дарить малышам увлекательные путешествия, удивлять театрализованными постановками. Способна создать интересный, увлекательный сценарий любого праздника, наполнить его песенками и стихами собственного сочинения. Педагог всегда чуток и внимателен к своим воспитанникам, их физическому состоянию и настроению, эмоционален, умеет радоваться вместе с детьми. Отличается умением осуществлять дифференцированный подход, чтобы обеспечить равные условия деятельности для детей с разным уровнем знаний, умений и навыков.

«Музыка для ребёнка — мир радостных переживаний. Чтобы открыть перед ним дверь в этот мир, надо развивать у него способности, прежде всего музыкальный слух и эмоциональную отзывчивость, иначе музыка не выполнит свои воспитательные функции». Эти

слова И.А. Ветлугиной положены в основу работы Валентины Марьяновны Командирчик.

Все воспитанники владеют развитыми музыкальными способностями и хорошими навыками выполнения ритмических движений. Они способны придумать танец из 4—6 движений на предложенную музыку, исполнить танцевальные движения, характеризующие тот или иной персонаж. Очень хорошо удаются этюды, построенные на образах животных.

Музыкальный руководитель вместе с детьми мечтает, фантазирует, уносится в мир сказок, в мир музыки. Они вместе смеются и играют, танцуют и творят. Дети чувствуют близость и расположение педагога, доверяют ей свои тайны, мысли, чувства и эмоции.

Сценическое искусство всегда вызывало большой интерес у Валентины Марьяновны. Поэтому в приобщении детей к театральной культуре она остановила свой выбор на музыкальной сказке. Это спектакль, где дети не только разговаривают и действуют, как в реальной жизни, но и поют, танцуют, играют на музыкальных инструментах, что делает представление ещё более зрелищным, ярким, запоминающимся.

Работа над спектаклем не только развивает музыкальные способности, основные психические функции, но и содействует расцвету творческого воображения, объединяет детей, формирует понятие о чувстве партнёрства, взаимовыручки, помогает преодолеть стеснительность, поверить в себя.

«Театр, по словам С.В. Образцова, — «средство воспитания человеческих душ, а музыка — язык чувств», поэтому я чувствую глубокую ответственность за наших маленьких актёров, безраздельно доверивших себя взрослому — педагогу», — так пишет о себе В.М. Командирчик. — Театр с присущей ему зрелищностью (костюмами, бутафорией, декорациями) — процесс трудоёмкий и сложный, требует от педагога глубоких знаний детской педагогики и психологии, знаний театрального искусства, режиссёрского таланта, богатого опыта работы с детьми и сильнейшего эмоционального напряжения. Но чувство глубокого творческого удовлетворения после театральных представлений, уверенность в значимости приобретённого детьми опыта в дальнейшей их жизни снова и снова побуждают меня заниматься именно этим видом деятельности. Радость совместного успеха при достижении общей цели надолго останется в сознании ребёнка, и я уверена, что это не раз поможет ему в будущей жизни».

Мы рады представить вниманию читателей «Пралескі» мастер-класс музыкального руководителя яслей-сада № 3 г.Ошмяны В.М. Командирчик.

Адрес яслей-сада: 231103, Гродненская обл., г.Ошмяны, ул. Мицкевича, 8. Ясли-сад № 3.
☎ Тел. (015-93) 4-47-85.

Валентина КОМАНДИРЧИК,
музыкальный руководитель
яслей-сада № 3 г.Ошмяны

ГРИБЫ

МУЗЫКАЛЬНАЯ СКАЗКА
(по мотивам одноимённой
сказки Я. Бжехвы
в переводе В. Приходько)

Действующие лица:

Лесная Фея (роль исполняет взрос-
лый).

Роли исполняют дети:

Боровик

Мухи

Лисички

Волнушка

Сморчки

Рыжик

Мухоморы.

При подготовке к спектаклю заранее оговаривается, где должны находиться персонажи во время представления, очерёдность их выхода для солирования. Каждый выполняет соответствующие своему тексту движения.

В глубине зала расположена лесная поляна. Деревья с сохранившимися жёлтыми листочками. Под деревьями растут грибы. Выходит Лесная Фея.

Лесная Фея.

Здравствуйте, а вот и я,
Лесная Фея к вам пришла.
Хочу вас пригласить на огонёк
В наш театральный уголок.
Сейчас начнётся сказка про грибы,
Очень внимательно слушайте вы.
Занавес открывается —
Сказка начинается!

Шёл король Боровик
Через лес напрямик.
Он грозил кулаком
И стучал каблуком.
Был король Боровик
Не в духе:
Короля покусали
Мухи!

Из-за кулис выходит Боровик, за ним
гоняются мухи. Боровик злится.

Лесная Фея.

Плачет Боровик, убивается,
А мухи над ним измываются.
Им весело тут, они песни поют.

Мухи исполняют песню-импро-
визацию и улетают.

Лесная Фея.

И велел царь грибов на зелёной
поляне
Во всю мочь бить и стучать
в барабаны.

Боровик.

Всю грибную страну
Я зову на войну!

Звучит марш (по выбору музыкаль-
ного руководителя). На поляну друг за
другом выходят все персонажи и ста-
новятся в ряд у боковой стены.

Боровик (поёт).

Я объявляю мухам
Ужасную войну.
Они жужжат над ухом,
Как только я засну.
Вперёд шагните смело,
Намните им бока.
Хорошенькое дело
Кусать Боровика!

(Говорит.)

Сломите их, ребята,
Согните их в дугу.
А я вам, если надо,
И орден дать могу.

Лесная Фея.

Королевская свита в тревоге,
Ведь нельзя короля огорчать.
Эти мухи уж так надоели,
Сколько можно всем жизнь
омрачать!

Кулаками машут, ругаются,
На войну с мухами собираются.
И пошли грибы

думать, решать,
Как указ короля
выполнять.

Звучит марш, персо-
нажи в образе грибов
расходятся на заранее
оговорённые места.

Боровик (зовёт).

Эй, лисички, выходите,
Мух противных
победите!

Пляска-импровизи- ция лисичек.

Лисички (говорят).

Лисички — не вояки,
Мы не выносим драки.
И в бой идти не станем,
Мы личики румяним!

Танцую, лисички уходят.

Боровик (говорит).

Может, справится старушка,
Очень знатная Волнушка?

Звучит спокойная музыка (по выбору
музыкального руководителя). Выходит
Волнушка.

Волнушка.

На что годна Волнушка?
Ведь я уже старушка.
Пошла бы на засолку,
Да тоже мало толку.

Волнушка важно уходит. Появляют-
ся мухи, они снова норовят покусать
Боровика.

Боровик (кричит).

Эй, сморчки, выходите,
Мне скорее помогите!

Под спокойную музыку выходят
сморчки.

Сморчки (говорят).

Сморчки весною в силе,
Что ж раньше не просили?
Допели боевую,
Пора на боковую.

Звучит колыбельная музыка, все за-
сыпают. Но, спохватившись, Боровик
прогоняет сморчков и решает позвать
ещё одного друга.

Боровик (зовёт).

Рыжик, друг, выходи,
Мух противных победи!

(При этом топает ногами и машет
кулаками.)

Пляска-импровизация Рыжика.

Рыжик.

А я — весёлый Рыжик,
Я мухи не обижу.
Уволь меня, уволь,
Покусанный король!

(Показывает пальцем на Боровика
и смеётся.)

Боровик под весёлую музыку гоняется
за Рыжилом, падает, садится на пенёк
и плачет. Звучит весёлый марш (по
выбору музыкального руководителя),
выходят мухоморы.

Песня «Мухоморы-пареньки» (сло-
ва и музыка Я. Жабко).

Мухоморы (говорят).

Мы с оружием нашим дружим,
Всё видали на веку.
Мы послужим, мы послужим,
Королю Боровику!
Мы не врем, нет не врем,
Победим или умрём!

Появляются мухи, мухоморы с ними
сражаются и побеждают.

Лесная Фея.

Слава, слава

мухоморам-победителям,
До чего же воевали восхитительно!
Рад король Боровик,
Он к комфорту привык.
И объявил он пир
На весь грибной мир.
Стали гости танцевать, веселиться.
Да на смелых мухоморов дивиться!

Исполняется общая пляска-
импровизация.

МЕХ ЯБЛЫКАЎ

СЦЭНАРЫЙ МУЗЫЧНАГА СПЕКТАКЛЯ ДЛЯ ДЗЯЦЕЙ ДАШКОЛЬНАГА ЎЗРОСТУ (паводле аднайменнай казкі В. Сучэева «Мех яблыкаў»)

Прапануецца як казка для тэатра ў выкананні дарослых і дзяцей. Гэта казка пададзена ў гумарыстычнай вершаванай форме, разлічана для ўдзелу ў ёй як мага большай групы дзяцей. Можна выкарыстоўвацца і як восеньскі ранішнік.

Дзеючыя асобы:

Казачніца (ролю выконвае дарослы)

Дзеці:

Заяц

Зайчыха

Зайчаняткі

Варона

Мядзведзь

Вавёркі

Вожык

Крот

Каза з казляняткамі

Воўк

Ліса

Абсталяванне:

Музычныя інструменты: лыжкі, дудачкі, трашчоткі, ксілафон, бразготкі; муляжы агародніны і садавіны: морква, капуста, яблыкі, баначкі з нарыхтоўкамі шчаўя, мёду; кашолкі.

У глыбіне залы стаіць хатка. Тут знаходзіцца простая мэбля, на вокнах вісяць фіранкі. Па баках стаяць кадкі, ляжыць пусты мех.

На пярэднім плане размешчаны дэкарацыі лесу: елачкі, збоку пянёк, у цэнтры знаходзіцца макет яблынькі, на ёй вісяць муляжы яблыкаў. На зямлі — садавіна і агародніна.

Зала таксама прыбраная: елачкі, грыбы пад імі, паўсюды жоўтыя лісты.

Усе дзеці — удзельнікі спектакля. Яны апрануты ў касцюмы, займаюць месца з боку залы, з другога боку — Казачніца ў беларускім строі.

Гучыць спакойная музыка. Выходзіць Казачніца.

Казачніца.

Добры дзень! Вітаю вас
Сёння ў гэтай зале.
Запрашэнне атрымала,
Дзякуй, што пазвалі.
Ведаю, што любіце
Весяліцца, танцаваць.
Таму вырашыла сёння
Крышачку пачараваць.
Палачкай сваёй ўзмахну,
Дзіва-казку раскажу.

Дзеля радасці і смеху,
Усім гасцям на пацеху.

Гучыць спакойная музыка. Выходзяць Заяц з Зайчыхай і зайчаняткі, кожны з іх займае сваё месца ў хатцы.

Казачніца.

Там, дзе ў лесе ціха-ціха,
Жылі Заяц і Зайчыха.
Ну, а спрытных зайчанят
У гэтай хаце было шмат.
Тут любілі танцаваць,
Песні весела спяваць.

Гучыць твор з праграмы «Пралеска» (на выбар музычнага кіраўніка).

Зайцы выглядаюць у вокны, расказваюць пра ўбачанае.

Зайчаняткі (на чарзе).

1. Сонейка хмаркай прыкрылася,
Мабыць, свяціць нам стамілася.
Граюць дажджынкi халодныя
Восені песенькі модныя.

(Я. Жабко.)

2. У золата прыбралася
Восень вераснёвая,
У бярозкі-модніцы
Зноў сукенка новая.
У шапцы размалёванай
Побач клён стаіць.
Восень вераснёвая
Золатам гарыць.

(Я. Жабко.)

3. Сыплюць лісцікі бярозы,
Стала ветрана і суха.
Недалёка ўжо марозы,
І снягі, і завіруха.

(С. Шуккевіч.)

Гучыць песня «Хмаркі-капрызулькі» ў выкананні зайчанят (сл. і муз. Я. Жабко).

Казачніца.

Восень надышла рупліва,
Стала Заяцу так жахліва!
Бо заўважыў яшчэ з рання —
Няма ў хаце харчавання.
З клопатам такім «па вушы»
Заяц у дарогу рушыў.

(Ускідае на плечы пусты мяшок і выходзіць з хаткі.)

У цяпле бацькоўскай хаты
Засталіся зайчаняткі.

(Махаюць бацьку ўслед.)

Заяц ідзе за сцэну.

Казачніца.

Гэтым часам ў ціхай хаце
Дзетак спаць паклала маці.
Калыханку ім спявала,
Лапкай слёзкі выпірала.

Гучыць «Калыханка» (на выбар музычнага кіраўніка).

З-за куліс выходзіць Заяц, ідзе па лесе, потым садзіцца на пянёк і спявае песню «Восень» (сл. і муз. В. Камандзірчык; гл. дадатак). З пустым мяшком зноў адпраўляецца ў дарогу. З'яўляецца Варона.

Варона.

Карр!.. Ну і Заяц-недарэка,
Шмат у лесе небяспекі.
Ты б, шануюны дружа, браце,
Лепш сядзеў у цёплай хаце.
У лесе сцюжа, дождж і вецер,
Захварэш — не прыкмеціш!

Заяц.

Нельга мне ў хаце быць,
Дзетак трэба накарміць!

Казачніца.

Ходзіць Заяц, разглядае,
Што ж ён дзеткам назбірае.
Бачыць, сеўшы на пянёк,
Дрэва, быццам церамок,
Вабіць смакатай здалёк
Цераз пень і праз кусток
Заяц на паляну скок!

(Падыходзіць да яблыні.)

Заяц.

Ну, нарэшце, я шчаслівы
І зусім не палахлівы!
Яблыкаў духмяных, спелых,
Хоць зусім ужо змарнелы,
Назбіраю цэлы мех,
Будуць у хаце радасць, смех.

Заяц збірае яблыкі ў мех, усе ўдзельнікі ўстаюць са сваіх месцаў, водзяць вакол яго карагод (на выбар музычнага кіраўніка з рэпертуару праграмы «Пралеска»). Потым зноў з'яўляецца Варона.

Варона.

Хопіць тут табе ўвіхацца,
Да дзяцей пара вяртацца!

Заяц.

Вось сабраў табе кашолку
І чаго крычаць без толку?

Казачніца.

Скарб багаты ў Зайчыны,
Весяліцца ёсць прычына.
На спіну мяшок ускінуў,
Месца хлебнае пакінуў,
Ды пабег хутчэй назад
Да любімых зайчанят.
Раптам сябра хутканогі
Зблытаўся зусім з дарогі
І упёрся ў сцяну,
А падняўшы галаву,
Бачыць — сам Мядзведзь стаіць,
Зверху на яго глядзіць.

З-за елкі з'яўляецца Мядзведзь.

Мядзведзь.

І з якой такой нагоды
Зайцы ўзялі сабе моду
Не глядзець сабе пад ногі,
Не ўступаць цару дарогі?!

Заяц.

На мяне, спадар, не злуйся,
Калі ласка, пачастуйся.
Вось вазьмі, румяны, спелы.
(Частуе яблыкам.)

Забірай хоць кошык цэлы!

Мядзведзь.

Дзякуй, сябра, не чакаў,
З радасці бы заспяваў.
Пазаву сюды лісіцу,
Будзем разам весяліцца.

Мядзвездзь кліча Лісу, і яны разам выконваюць беларускую народную песню «Кума, мая кумачка», потым частуюцца яблыкамі і выходзяць.

Казачніца.

І яны сваёй дарогай
Зноў пайшлі ў лес баровы.
Ну, а Заяц скарб багаты
Пацягнуў далей дахаты.
Вось — знаёмы ручаёк,
Заяц тут паскорыў крок.
Сустракае між дубоў
Шмат вавёрачак-сяброў.

Вавёркі (разам).

Добры дзень, браток Зайчына,
І з якой такой прычыны
Ты ледзь цягнуеш поўны мех?
Паглядзець — дык проста смех!

Казачніца.

Заяц, сеўшы ля ўзмежку,
Так сказаў сябрам з усмешкай.

Заяц.

Гэта яблыкi, ласункi,
Маім дзеткам пачастункi.
Каб ні голад-ліхадзей,
Не хадзіў бы я нідзе.

Вавёркі (на чарзе).

У такое вась надвор'е
Скардзімса ўсе на здароўе.
Не знайшлі грыбоў, маліны,
А так патрэбны вітаміны!
Ты вавёрак пашкадуй,
Яблычкамі пачастуй.

Заяц.

У мяне добра такога
У мяшку яшчэ так многа!
Было б вельмі многа чэсці
Гэта ўсё самому з'есці.

(Частуе вавёрак.)

Вавёрка.

Дзякуй, Заяц, малайчына,
І ў нас ёсць вітаміны.
Дык давайце танцаваць,
Спінку хораша трымаць.
Ножкай тупаць і круціцца,
Хто жадае пахваліцца?

Вавёркі разам з Заяцам выконваюць беларускі народны танец «Весьляуха».

Казачніца.

Пад вясёлы гул шчаслівы
Рушыў Зай далей імкліва.
Раптам бачыць — хтось знаёмы
Ходзіць каля вадаёма.

Выходзіць сумны Вожык.

Вожык.

Я няшчасны вельмі Вожык,
Вось нашу парожны кошык.
З раныцы ў лес пайшоў
І нічога не знайшоў.

Заяц.

Сядзем, сябра, пад ялінку,
Адпачнем з табой хвілінку.
У мяне настрой лагодны,
Вось бяры, частуйся, родны.

(Частуе Вожыка.)

З'яўляецца Варона.

Варона.

Гэты звер — зусім дзівак,
Мне не зразумець ніяк!
Аздае ўсё ахвотна,
Калі ў хаце так гаротна!

(Бярэцца за галаву.)

Вожык дзякуе Заяцу і радасна прыпяваючы вяртаецца на сваё месца. (Можна пратанаваць любую песню пра вожыка.)

Казачніца.

Заяц падышоў да горкі,
Чуе, нехта плача горка.

Заяц.

Хто ты? Адкажы хутчэй,
Хопіць слёзы ліць з вачэй.

Крот.

Гэта я, бедны Крот,
І мне сёння — роўна год!
Толькі вась якое свята —
Стаіць пустая мая хата.

Заяц.

Вось, вазьмі, а прыдуць госці,
Будзе ў хаце весялосці!

(Частуе яблыкамі.)

Крот, вельмі ўзрадаваны, адпраўляецца да сябе.

Казачніца.

Выйшаў Заяц на паляну.
Казляняткі паслухмяна,
Ні аб чым сабе не дбаюць,
Каля елачак гуляюць.

Заяц (кліча да сябе).

Падыходзьце, у цішы
Пачастую ад душы!

Казляняткі падбягаюць да Заяца, частуюцца, запрашаюць сыграць на музычных інструментах. Казляняткі і Заяц граюць, потым развітваюцца і разыходзяцца на свае месцы. Заяц заглядае ў мяшок, а ён пусты. З'яўляецца Варона.

Варона.

Вось і яблыкаў няма,
Усё гэта нездарма!
Гэта бацька?! Які жах!
Забірае мяне страх!

Заяц.

Раскрычалася без толку,
Кыш ты, сквапніца, на ёлку,
Не паспееш павярнуцца,
Я змагу ўжо вярнуцца.

Казачніца.

Так сказаў і што ёсць сілы,
Быццам ён на нейкіх крылах,
Ускінуўшы на плечы мех,
Хуценька назад пабег.
Вось — знаёмая паляна,
Але сцэжка пратаптана...
Заяц глянуў — абамлеў,
Воўк пад яблынкай сядзеў.

Воўк.

Гэта усё — мая дзяржава,
І якое меў ты права

Яблыкi мае збіраць
Ды ўсіх тут заставаць?!

Казачніца.

Зай і тут не разгубіўся,
З тактыкай не памыліўся,
І пустым сваім мяшком
Ён накрываў ваўка з вяршком!
Што ёсць сілы, з усяго маху
Стракача ён даў ад страху!
Гэтым часам ў цёплай хаце,
Прытуліўшыся да маці,
Зайчаняткі сумавалі,
Бацьку роднага чакалі.
Раптам ў дзверы: тук-тук-тук..

Зайчыха.

Хто тут справіў гэткае стук?

(Выглядае за дзверы.)

Гэта ж спрыткія вавёркі,
Я вітаю вас, сяброўкі.

Вавёркі.

Вось вам морква і капуста,
Выбірайце, ўсё па густу.
Яшчэ шчаўе і грыбы,
Усяго добрага, сябры!

(Знікаюць у лесе.)

Казачніца.

Зноў загрузаў нехта ў дзверы,
Аж зваліліся шпалеры.

З'яўляецца Мядзвездзь.

Мядзвездзь.

Гэта я, Мядзвездзь, вась мёду
Прынёс цэлую калоду.

Казачніца.

Выскачыў з нары і Крот,
І яды прынёс на год.
Вожык хуценька забег
І пакінуў цэлы мех.

У дзверы стукае Каза з казляняткамі.

Каза з казляняткамі.

Адчыняйце вокны, дзверы
Сваёй сціпленкай кватэры,
Прынімайце пачастункі,
Дзеткам смачныя ласункі.

З'яўляецца Варона.

Варона.

Гэта так усё, дарма?
Справядлівасці няма!

Казачніца.

Вось і Заяц-бедалага,
Змучаў голад яго, смага.
Ледзь дакльпаў да сядзібы,
Бразнуў лапай ён у шыбу.
Раптам Заяца ў карагод
Падхапіў увесь народ.
Наваколлю на пацеху
Шмат было вяселля, смеху!

Выконваецца агульны танец (на выбар музыкальнага кіраўніка з рэпертуару праграмы «Пралеска»).

Казачніца.

Вось і ўсё, а ў чым прычына,
Што шчаслівы быў зайчына?
Адкажыце, калі ласка.
Праўда, добрай была казка?

ШЭРЫ ВАСЬКА- КОТ

ГУЛЬНЯ-ІНСЦЭНІРОВАЊКА

Мэта: выклікаць у дзяцей станоўчыя адносіны, эмацыянальны водгук на свае дзеянні, развіваць творчыя здольнасці і рухомую актыўнасць.

Перад пачаткам гульні дзеці апра-
наюцца ў касцюмы ката і мышак і вы-
конваюць адпаведныя рухі.

Вядучы.

Шэры Васька-кот з'явіўся,
На падлозе разваліўся.

(Падымае рукі, пазяхае.)

Хвост адкінуў, пазяхнуў,
Пацягнуўся ды заснуў.

(Засыпае.)

Мышкі выскачылі з норкі
Без ўсялякай тут гаворкі,
Пачалі яны гуляць,
Усюды шнырыць, танцаваць.

(Дзеці ў касцюмах мышак выконва-
юць танцавальныя рухі.)

Бачаць — на падлозе кот,
Вакол сталі ў карагод.

(Становяцца, узяўшыся за рукі, у ка-
рагод.)

Песню шчыра зацягнулі,
Ненарокам хвост кранулі.

(Мышы спяваюць песню.)

Тут прагнуўся Васька-кот,
Разагнаў увесь карагод!

(Кот пачынае лавіць мышак і запра-
шае ў свой карагод.)

ДО ЧЕГО ЖЕ ВЕСЕЛО

У речки на лужайке,
Украшив гребешок,
С красавицей лягушкой
Танцует петушок.
В лесу трусливый зайка,
Осмелившись едва,
Он пригласил на танец
Большого злого льва.
Кукушка засмотрелась,
Не стала колдовать.
Уж очень захотелось
Ей с дятлом танцевать.

Мы всем на удивленье
Танцуем и поём.
На наше представленье
Сегодня всех зовём.

БАЮ-БАЙ

Баю-бай, баю-бай,
Коцік, ціха пагуляй.
Не насі клубок на хаце,
Бо разбудзіш маю маці.
Сёння святая ў яе,
Хай паспіць, не ўстае.
Гаспадарыць буду я
Сёння з самага рання.
Кот прысеў, сядзіць, буркоча:
«Хай спіць столькі, колькі хоча».

ЛЕПШЫ ПАДАРУНАК

Я прагнуўся спазранку,
Выбег і стаю ля ганку.
Думкі рояць ў галаве,
Не даюць спакою мне.
Сёння святая маёй мамы,
Можна, бегчы мне ў краму?
Як мне быць і што рабіць?
Можна, бацьку разбудзіць?
Доўга так стаяў, цёр вока.
Глядзь! А сонца ўжо высока.
Але ў гэты час вясновы
Да такой прыйшоў высновы:
Самы лепшы падарунак —
Гэта цёплы пацалунак!

Дадатак

ЛИСТОПАД

Напеўна

Слова и музыка Валентины Командирчик

О - сень в сказ-ку нам две-ри от-кры-ла, в зо-ло-том сво-ём платье - е приш-ла. Кра-со-
Приве:
той сно-ва всех по-ко-ри-ла и с со-бой чу-де-са при-нес-ла. Лис-то-пад, лис-то-пад, за-кру-
жил он всех ре-бят. Лис-то-пад, лис-то-пад, листь-я в гос-ти к нам ле-тят.

1. Осень в сказку нам двери открыла,
В золотом своём платье пришла.
Красотой снова всех покорила
И с собой чудеса принесла.

Приве: Листопад, листопад,
Закружил он всех ребят.
Листопад, листопад,
Листья в гости к нам летят.

2. Золотая волшебница Осень,
Не спеши ты от нас уходить,
Хорошо нам с тобой веселиться,
В вальсе с листьями долго кружить!

ПЕСНЯ ДЗЕДА ЎСЯВЕДА

Павольна

Словы і музыка Валянціны Камандзірчык

Да - ра - гі - я ма - е дзе - ці, трэ - ба ве - даць усё на све - це, каб ка -
рыс - ным лю - дзям стаць і каб доб - рым пад - рас - таць.

1. Дарагія мае дзеці,
Трэба ведаць усё на свеце,
Каб карысным людзям стаць
І каб добрым падрастаць.

2. У жыцця шляхоў нямала,
Пойдзем рознымі мы з вамі.
Скажа той, яго хто зведаў:
— Немагчыма жыць без ведаў!

3. Я прашу не ленавацца,
А вучыцца і старацца.
А яшчэ жадаю шчыра
Толькі радасці і міру.

ПРАЗДНИЧНАЯ ПЛЯСКА

Слова и музыка Валентины Командирчик

Весело

Сей - час всех приг - ла - ша - ем на празд - ник в о - го - род. Пусть каж - дый ве - се - лит - ся и

Привеv:

пе - сен - ки по - ёт. Здесь ни - ко - му не скуч - но, сме - ют - ся все вок -

руг. Тан - цу - ют и рез - вят - ся, и пе - сен - ки по - ют.

1. Сейчас всех приглашаем
На праздник в огород.
Пусть каждый веселится
И песенки поёт.

Привеv: Здесь никому не скучно,
Смеются все вокруг.
Танцуют и резвятся,
И песенки поют.

2. Капуста и редиска
Танцуют очень близко,
А с ними помидоры
И огурец весёлый.

3. Арбуз и кабачок
Танцуют «Гопачок»,
И лук, чеснок, морковь
Подпрыгивают ловко!

ВОСЕНЬ

Слова і музыка Валянціны Камандзірчык

Напеўна

Ліс - це а - па - да - е, вы - сы - ха - юць квет - кі. Во - сень на - сту - па - е, і су - му - юць дзет - кі.

Прывеv:

Со - ней - ка лас - ка - ва больш не грэ - е дзе - так, і не сус - тра - ка - юць ка - ра - го - ды кве - так.

1. Лісце ападае,
Высыхаюць кветкі.
Восень наступае,
І сумуюць дзеткі.

Прывеv: Сонейка ласкава
Больш не грэе дзетак,
І не сустракаюць
Карагоды кветак. } 2 разы

2. Восень-прыгажуня
Дзетак сустракае.
Восень-чараўніца
Дзетак забавляе.

Прывеv: — Сумаваць не трэба, —
Восень просіць дзетак —
У мяне таксама
Шмат прыгожых кветак. } 2 разы

НА ВСТРЕЧУ СОЛНЫШКУ

Слова и музыка Валентины Командирчик

Весело, игриво

С хо - ро - шим нас - тро - е - ни - ем по трав - ке бо - си - ком бе - жим на встре - чу

Привеv:

к сол - ныш - ку и пе - сен - ку по - ём: Па - ра - пам, пам, пам, па - ра -

пам, пам, пам, па - ра - пам, пам, пам, па - ра - пам, пам, пам.

1. С хорошим настроением
По травке босиком
Бежим на встречу к солнышку
И песенку поём.

Привеv: Па-ра-пам, пам, пам,
Па-ра-пам, пам, пам,
Па-ра-пам, пам, пам,
Па-ра-пам, пам, пам.

2. Цветочки нас приветствуют
И машут головой.
Поют нам птички песенку,
Мотив её такой:
Привеv.

3. Нам лето очень нравится,
А солнце — лучший друг.
И до чего же весело,
Когда поют вокруг:
Привеv.

ДЗІЎНЫ СОН

Слова і музыка Валянціны Камандзірчык

Напеўна

Я - кі цу - доў - ны і пры - го - жы дзень, пра - мень свят - ла ма - ю ду - шу кра - на - е. Як

зор - кі ў не - бе, воч - кі зі - ха - цяць, і пры нц пры - го - жы за ру - ку тры - ма - е.

1. Які цудоўны і прыгожы дзень,
Прамень святла маю душу кранае.
Як зоркі ў небе, вочкі зіхацяць,
І прынц прыгожы за руку трымае.

2. Чароўны свет запаланіў душу,
На баль цудоўны хмарка запрашае,
І ветрык падхапіў наш дылжанс,
І ўсё навокал весела спявае.

3. І закружыліся ў танцы тым,
Былі дзе неба, зоркі, я і ён.
Паверыць мне так хочацца самой,
На жаль, што гэта толькі дзіўны сон.